

[Aksel Larsen.]

diskussion om og stillingtagen til aktuelle spørgsmål vanskeliggøres betydeligt.

Såvel i sin helhed som i sine enkeltheder var udenrigsministerens tale yderst interessant dels på grund af talens æggedans mellem de problemer, udenrigsministeren ønskede at omtale, og dem, han ikke vovede at komme ind på, dels på grund af hvad udenrigsministeren sagde, dels på grund af hans mange hele fortællelser og halvt eller helt urigtige sagsfremstillinger og ikke mindst på grund af den for hans egne idealer, hans eget idealsamfund, for kapitalismen og imperialismen så uendelig triste og trøstesløse sagsfremstilling og perspektivet. Hvis Hartvig Frisch havde været her, kunne han sandelig have sagt, men jeg tvivler ganske vist om, at han ville sige det i dag, at han i udenrigsministerens tale hørte døds klokkerne ringe over kapitalismen.

Hvad konstaterede udenrigsministeren i sin oversigt over verdenssituationen?

Han konstaterede, at det, han kaldte Sovjetunionens „magtsfære“ er udvidet umådeligt efter krigen. Hans fremstilling var beregnet forkert, men der bliver det rigtige tilbage, at medens den første verdenskrig endte med, at Rusland faldt ud af kapitalismens verdensøkonomiske system, så endte den anden verdenskrig med, at en hel række lande i Europa og Asien faldt ud af verdenskapitalismens system. Det skete, fordi folkene i disse lande ønskede at befri sig og befriede sig fra kapitalisternes, godsejernes og fremmede imperialisters åg, tog magten i deres egne lande og med Sovjetunionen som forbillede tog fat på at bygge socialistiske samfund op. Disse folk omfatter sammen med Sovjetunionens folk ganske rigtigt over 800 millioner mennesker eller en tredjedel af alle mennesker på jorden, og Sovjetunionen er i dag ikke mere en ensom socialistisk ø i et kapitalistisk verdenshav.

Udenrigsministeren kunne have tilføjet, at i disse lande foregår der en fredelig økonomisk udvikling, som står i skærende kontrast til krigsøkonomien og den økonomiske og sociale nedgang i kapitalismens lande. Han kunne have tilføjet, at det politiske styre i socialismens lande er stabilt, medens usikkerhed, modsætninger og opløsnings-tendenser er billedet i de kapitalistiske lande, og at Sovjetunionens økonomiske

fremgang er så stor, at man der konkret har kunnet sætte sig som mål at påbegynde overgangen fra det socialistiske til det kommunistiske samfund. Med disse tilføjelser er denne del af udenrigsministerens skildring rigtig; men han gjorde sig skyldig i direkte og positive urigtigheder, som må anholdes, netop fordi de fremførtes officielt af Danmarks ansvarlige udenrigsminister.

Jeg tænker på urigtigheden i den almindelige skildring af efterkrigsudviklingen som en udvidelse af Sovjetunionens magtsfære. Jeg tænker også på direkte konkrete urigtigheder og må af tidsmæssige grunde nøjes med at nævne een, som til gengæld er yderst grov. Udenrigsministeren sagde, at ved afslutningen af partikongressen i Moskva udtalte Stalin — som forresten ikke er marskal, det burde udenrigsministeren vide —, at han havde lovet broderpartierne, navnlig dem, som endnu ikke er kommet til magten, konkret støtte, særlig støtte. Udenrigsministeren må vide, at hans referat af Stalins udtalelser ikke er rigtigt. Hvis udenrigsministeren, hvad der ikke er undskyldeligt, har talt ud fra forkerte informationer, bør han omgående tilbagekalde sin påstand. Stalin har i den nævnte forbudelse talt om, at socialismens sejr i Sovjetunionen, i folkedemokratierne og Kina gør det lettere for andre landes kommunistiske partier at arbejde, idet eksemplerne og resultaterne fra de socialistiske lande hjælper dem, og idet deres egne landes overklasse har forvandlet sig i alvorlig grad, er blevet mere reaktionær, har mistet kontakten med folket og derved svækket sig selv. Dette er sandheden om Stalins tale. Udenrigsministeren bør gøre forsøg på at holde sig til sandheden.

Udenrigsministeren havde en bemærkning om vanskeligheden ved at vide, hvad Sovjetunionens statsmænd mener med det, de siger og skriver. Denne vanskelighed eksisterer kun, hvis man undlader at opfatte det sagte og skrevne nøjagtigt, som det er sagt og skrevet. Hvis man giver sig til at bryde hjernen med at finde ud af, om der ikke ligger en anden betydning i det, kan man få svært ved at opfatte, hvad meningen er, men hvis man holder sig nøjagtigt til ordlyden og opfatter det, som det er sagt og skrevet, får man ingen vanskeligheder, og jeg opfordrer udenrigsministeren til fremtidig at gøre dette.

Jeg må erkende, at udenrigsministeren holdt sig til sandheden i den objektive del